

Roc Fiter

Cànoves i Samalús

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí de Vallforners, passat el Pont de Muntanya
Alçada: 407

Coordenades:

Latitud: 41.70812
Longitud: 2.3475
UTM Est (X): 445715
UTM Nord (Y): 4617576

Classificació

Número de fitxa: 08042 - 75
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Fons d'imatges del Centre Excursionista de Catalunya](#)

Autoria de la fitxa: Marc Guàrdia i Llorens
Data de registre de la fitxa: dl., 18/11/2013 - 01:00

Descripció

Com el seu nom indica, aquesta pedra de grans dimensions, es troba en un un punt de terme on coincideixen diferents propietats, a manera de fita natural. Es tracta d'un aflorament de pedra calcària amb una forma característica de paret llisa, que es troba arran del camí de Vallforners, per on tota la gent que s'endinsa a la

vall hi ha de passar. L'escanyament que presenta la vall en aquest punt va fer pensar en la idoneïtat d'aquest emplaçament per fer-hi la presa del pantà de Vallforners, tot i que finalment es desplaça l'obra més amunt.

Observacions:

En l'actualitat presenta diverses subjeccions metàl·liques per practicar-hi escalada.

Hi ha una fotografia del Roc de finals dels anys 20, inicis dels 30 del segle XX, en una col·lecció de postals antigues del municipi (veure fitxa element).

També existeix una fotografia del lloc del'any 1904 a l'Arxiu Fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya, on apareix un home sobre una mula passant pel camí a l'alçada del Roc Fiter (AFCEC_BORDAS_D_3970).

Història

La seva grandària i característica forma que "amenaça" de caure, l'ha configurat com un indret de referència del municipi. De fet ja tenim documentades fotografies del lloc de l'any 1896, a l'arxiu de l'ajuntament. S'explica l'anècdota que part del roc es va desprendre sobre el camí quan calia dur un difunt del veïnat de la muntanya cap a l'antic cementiri de Sant Muç, a Cànoves, i que van caldre molts esforços per treure les pedres i fer-les baixar cap a la riera (pedres que actualment encara es veuen).

